

Levestandarden**Frivillig
reduk-
sjon?***Av Arne Borgir*

Politimester Willy Haugli vil at vi skal ta imot 20 000 flyktninger fra Jugoslavia. Han kan myke opp rutinene slik at oppholdstillatelse på humanitært grunnlag raskt skal kunne innvilges. Selv om man får inntrykk av at dette er noe annet enn vanlige innvandring, dreier det seg i realiteten om det samme som har pågått over lengre tid: Regulær innvandring med påfølgende familiegjenforening. Det er ikke tale om 20 000 personer som søker midlertidig tilflukt, men om et antall på 50 000 til 100 000 som vil ta permanent opphold. Samtidig fortsetter det vanlige tilsiget som vi har hatt i alle år siden dette begynte.

Den norske stat gjør opp sine budsjetter med store underskudd. Man vil være ute av stand til å skape balanse uten økede skatter og avgifter, eller ved kraftige nedskjæringer, især i den sosiale sektoren, — dvs. trygdesystemet, helsevesenet, velferden. Fylkene og kommunene sliter med de samme problemene uten at det er noen bedring i sikte. Nedgangstider truer. Oljeinntektene kan svikte. Bare nedgang i dollarkursen er

3 nok til at balansen i norske statsbudsjetter vakler.

Den eneste mulighet for bedring og stabilitet ligger i den verdiskapende virksomhet, det vil stort sett si produksjon. Bare fra den kan man hente de verdier som trengs for at økonomien skal tåle økende belastninger. Dessverre går det den gale veien. Beskjeftigelsen i industrien minker, produksjonen stagnerer eller går tilbake, konkursekraften er svekket.

Som så mange før ham, hevder politimester Haugli at flyktningene fra det tidligere Jugoslavia vil være en berikelse, en produksjonstilvekst. Hvilket grunnlag har han, for å pådytte offentligheten slike hypoteser? Erfaringene med fremmedkulturell innvandring viser det stikk motsatte.

Jugoslaver er europeere som står oss nær, sier imidlertid politimesteren. Selv om dette skulle være riktig, kommer de fra et mer ustabil land, et land som går i oppløsning nettopp på grunn av de etniske og religiøse motsetningene som vi har erfart som problematiske, og et land som på langt nær har vist bedre evne til verdiskapende virksomhet enn den vi selv har.

t. Konsekvensen av den flyktningepolitikk som politimester Haugli slutter seg til, er mindre velferd. Det offentlige har ikke engang midler nok til å opprettholde det nåværende nivået. Statskassen er i realiteten tom. Man låner. Nedgangen i nordmenns kår har gitt seg klare utslag i gjeldskriser, arbeidsløshet og nedpining av de offentlige budsjettene. Innvandringen kan bare betales med redusert levestandard. Offentlige tjenestemenn og ansatte er de som sist får regningen på eget bord. De bør vise varsomhet med å uttale seg.